

Rola Nauczyciela Prowadzącego (Mentora) w nowym systemie szkoleniowo-certyfikacyjnym

Panel dyskusyjny online

17 kwietnia 2021

O kształceniu nauczycieli w relacji mentoringowej pomocne jest mówić nie tylko, czy nie tyle w perspektywie wymogów wynikających z reformy systemu certyfikacji, ile z punktu widzenia przekazu jogi - w ujęciu Gurui'ego i Geety'ji w pierwszej kolejności, a obecnie Abhijaty i Prashanta'ji.

- 1) Zasadniczym zadaniem tej relacji jest wzmocnienie i pogłębienie przekazu. Zachowanie tradycji *paramparā* wiąże się ze świadomym kształtowaniem osobistej więzi między nauczycielem i uczniem.
- 2) Bliska relacja z nauczycielem daje uczniowi szansę do obserwowania go i towarzyszenia mu w działaniach, będących urzeczywistnieniem przekazu. Uczeń doświadcza jak nauczyciel daje wyraz filozofii i etyki jogi w życiu.
- 3) Nauczyciel i uczeń czerpią z tradycji i doświadczenia jogi w równym stopniu, rozwijając poczucie łączności i współzależności ze wspólnotą praktykujących. Niezależnie od długości doświadczenia i stopnia certyfikacji, praktykujący zawsze może liczyć na wsparcie i nigdy nie jest na swojej drodze sam. Podobnie jak w rodzinie każdy z Seniorów jest dla kogoś Juniorem. Podobnie jak w relacji coachigowej czy psychoterapeutycznej, każdy nauczyciel pracujący z innymi ludźmi, korzysta z wglądu i oglądu swojego superwizora.
- 4) Relacja, niemniej niż wiedza o tym jak praktykować, jest przedmiotem naszego poznania, uwagi i przemiany.

Rolą Juniorów jest wiedzieć jak coś zrobić. Rolą Seniorów jest wiedzieć jaki ma to związek z życiem. Żeby móc się to wiedzę dzielić jako Nauczyciele Prowadzący, potrzebujemy:

- zadbać o przestrzeń (rozwijać uważność i świadomość czasu, miejsca, siebie, uczniów)
- wyjaśniać kierunek (rozwijać świadomość tego, jak działam, czym powodowany, jaki cel wybieram)
- zwiększam poczucie bezpieczeństwa, stabilności i swobody (w praktyce własnej i praktyce swoich uczniów)
- towarzyszyć uczniom w ich procesie rozwoju, ufać im, ośmielać ich i inspirować; Ucieleśniać, innymi słowy, jakości właściwe praktyce zgodnej z przekazem B.K.S. Iyengara - właściwe ustawienie, jasny kierunek działania, stabilność wynikająca z równowagi

sthira/sukha, oraz rozciągnięcie/rozszerzenie, mówiące o zdolności sięgania poza poznane i oswojone granice.

Formy współpracy między Nauczycielem Prowadzącym, a Kandydatem przygotowującym się do roli nauczyciela będą z natury różne, tak jak różna jest dynamika bliższych relacji między ludźmi w każdym innym kontekście. Zależy od nas samych. Od tego, co jest dla nas ważne, czego potrzebujemy i jaką ramę dla rozwoju w praktyce zdecydujemy się nadać. Udział i szkolenie w kursie nauczycielskim było określone w czasie, uwarunkowane formą spotkań i jasnym zobowiązaniem finansowym. Mieliśmy wyobrażenie o tym, jak przygotowywać się do egzaminu nauczycielskiego, które rozmija się z rzeczywistością „nowych” zasad certyfikacji. Umiejętności i kompetencje związane z towarzyszeniem/wspieraniem innych w ich jogicznym rozwoju można i należy ćwiczyć w każdy sposób. Stąd udział w szkoleniach, które wzbogacają nasz warsztat będzie zawsze pomocą. Niemniej pogląd na to gdzie jestem w praktyce, jak się dzielę swoim doświadczeniem, co skupia moją uwagę, a co pozostaje niewidoczne w kontakcie z innymi, co i jak przemieniam w sobie i wokół siebie dzięki praktyce, pomoże mi uzyskać tylko ktoś, kto mnie spotyka, widzi i systematycznie wspiera.

Ile czasu, jak często, jakim zajęciom będzie ten czas poświęcony, stanie się przedmiotem żywej umowy między Nauczycielem Prowadzącym, a Kandydatem. Wzajemne zobowiązanie - zawarte formalnie, bądź nieformalnie - pomoże regulować współpracę między stronami tak, aby obie czuły się zadowolone - w zgodzie ze sobą i fair wobec czyjegoś wkładu. Dotyczy to także wymiaru finansowego. Warto o tym mówić otwarcie i nie czynić pieniędzy tematem tabu. Jednocześnie zarówno Nauczyciele Prowadzący, jak i Kandydaci mogą sprawdzić czy zawierane przez nich porozumienie daje wyraz jakościom właściwym metodzie i czy faktycznie pomaga urzeczywistnić jogiczny przekaz.

Zmiana perspektywy związana ze szkoleniem nauczycieli nie polega na odejściu od szkoleń grupowych na rzecz programów mentorskich. Zmiana ta jest o wiele bardziej zasadnicza. Dotyczy całego środowiska praktyki, w którym wzrasta nowy nauczyciel. To jaką nawiążemy z nim więź i jakim doświadczeniem jogi będziemy się z nim dzielić, takim nauczycielem będzie się stawać. Nasza odpowiedzialność, jako Nauczycieli Prowadzących rośnie. Zarazem jednak sami rozwijamy się i rośniemy. Tak jak mój Nauczyciel, tak i moi uczniowie stają się dla mnie lustrem. Widząc, chcę zrozumieć, rozumiejąc, mogę działać na rzecz powszechnej świadomości.

Jesteśmy w procesie zmiany. Nie wywierajmy na siebie presji, że musimy „już, teraz, jakoś, konkretnie coś”. Podejmując działanie, sprawdzamy różne rozwiązania, rezygnując z tych, które nie są dla nas korzystne, inwestując w te, które są i świadczą o jodze. Znamy ten proces

z praktyki, więc i po wiedzę sięgajmy do praktyki. Zobacz gdzie jesteś, czego doświadczasz, co możesz tu i teraz zrobić, jaki ruch jest dla Ciebie możliwy? Rozwijajmy się. Po prostu. Doświadczenie pozwala na rozwój w metodzie. Na macie, w uczeniu, w życiu. Za pośrednictwem Lois Steinberg, Guruji, odchodząc z tego świata, poradził nam aż i tylko praktykować i obserwować swoich uczniów. Wielu z nas już to robi, nie chcąc tego nazywać mentoringiem. Z drugiej strony warto sprawdzić, czy nie nazywam mentoringiem czegoś, czego tak naprawdę nie robię. Bądźmy w prawdzie.

Nasze spotkanie, otwarta wymiana doświadczeń, odczuwalnie większa swoboda w dzieleniu się spostrzeżeniami pokazuje, że jako społeczność ludzi świadomych jesteśmy mądrym organizmem. Potrafimy się wspierać i odżywiać nawzajem, oraz rozwijać czucie różnych wymiarów naszych zaangażowań. Mamy wiedzę i umiejętności w różnych dziedzinach. To zasób pozwalający nam budować coś wspólnego i razem przyczyniać się do...

Dobrej zmiany! ;)

Praktyczne wnioski na tu i teraz:

- Mentoring opiera się na budowaniu relacji, komunikacji oraz rozwoju osobistym kandydata. Przejście od roli ucznia do roli kandydata na nauczyciela może być płynne. Przeobrażaj relację na miarę waszej wzajemnej gotowości. Nie od razu musisz wskakiwać w buty mentora. Nie musisz być mentorem dla wszystkich, którzy chcą z Tobą pracować. Może w ogóle nie musisz być mentorem, jeśli tego nie chcesz :) Nie podchodź do sprawy zbyt poważnie. We współpracy pozostań otwarty, zapewniając przestrzeń do wymiany i dyskusji. Jednocześnie Twoje doświadczenie jest większe, zajmujesz się uczeniem, więc od Ciebie będzie zależeć jakość komunikacji, forma i kierunek działań. Stawiaj na zaufanie. Lęk niczemu dobremu nie służy.
- SJIP zapewni czas i przestrzeń online, wspomagając dyskusję i wymianę doświadczeń między obecnymi i przyszłymi Nauczycielami Prowadzącymi.
- Jesienią b.r. będziemy realizować program mentoringowo-szkoleniowy, otwierający perspektywy, ośmielający i zasilający przekaz w oparciu o relację między Nauczycielem Prowadzącym, a Kandydatem. Z góry zaznaczamy, że niemożliwe będzie zapewnienie w nim udziału wszystkim chętnym. Jeśli jednak pierwsza edycja się sprawdzi, zrealizujemy kolejną :) Szczegóły w czerwcu!

- Wraz z dołączeniem Marty Chmielewskiej Zarządu, mamy ręce do postawienia kalendarza warsztatów tematycznych, co z kolei wesprze naszą praktykę nauczycielską merytorycznie.

Notatki ze spotkania

Monika Salitra

Opracowanie

Natasza Moszkowicz